[א] הכי קאמר מקדישין איברין וממירין בהן ב] אבל לא ממירין א)[אברים] בהן ועוברים שקדשו במעי אמן אין ממירין בהן ג] (א) בולדי קדשים במעי אמן הוא דלא ד] עבדין תמורה הא אבראי עבדי והא תנן אין ה] הוולדות עושין תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אמר ליה הכא ו] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה ז] לימא כתנאי ב)השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע ח] חי קתני חדא א)אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום ט] אחד ותניא אידך נאכלת לכל אדם [ב] י] ונאכלין בכל מקום [ג] ג) ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר ד)ולדות קדשים בהווייתן הן קדושים ומר סבר י] ולדי קדשים ה)במעי אמן הן קדושים ואיבעית אימא יא] חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה ו) וחדא מנהון שהקדישה מעוברת [ד] יב] ז)תניא רבי אליעזר אומר ח)כלאים ט)וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינוס לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל י)לא קדושין בתמורה ולא מקדישין כ)[לעשות] תמורה ותניא א"ר יג] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא יד] ל)[דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי כתב במעי תמימה אפילו בר פרא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם במעי בעלת מום בר פרא סבר כיון דאימיה לא [ה] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא מ)אבל הוא קדוש [ו] לישנא אחרינא טו] אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים נ)וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם במעי תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי במעי בעלת מום דבר פרא סבר כיון דאימיה טז] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר ס)עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

תנו

הכי קאמר מקדישין איברין וממירין בהן יז] כו'. כלומר מקדישין אבר אחד וממירין אחרי כן בלותה בהמה ואשמעינן האי וממירין בהן דהאי דקאמר מקדישין אברין לאו למקדיש אבר לחודיה אלא למיפשט קדושה בכולה בהמה דאי אאבר לחודיה לא מלי למימר וממירין בהן דהא אפילו רבי יוסי דאמר [י.] ממירין אברין בשלימים מודה דאין ממירין שלימין בהן וכל שכן אברין באברין ודקתני סיפא דהך יח] ברייתא ס) כפ' ב' אבל לא ממירין אשמעינן דאין ממירין יט] בשלימים דאם אמר אבר בהמה זו תמורה לא ע) אקדשיה והיינו חומר בתחילת הקדש מבתמורה דתחילת הקדש כי אקדיש חד אבר פשט בכולה ובתמורה כי אמר אבר זה תמורה תחת שלימה זו לא קדשה: **ועוברין שקדשו במעי אמן.** כגון ולד קדשים אע"פ שהן קדושין אין ממירין בהמה בהן כל זמן שהן במעי אמן והא לאו משום חומר בקדשים מבתמורה קתני אלא משום דתנא וממירין בהן בבהמה שקדשה ע"י אבר כ] תני בעוברין אין ממירין בהן ור' יהודה היא [דאמר] [י:] ולד עושה תמורה דאי רבנן אבראי נמי לא עביד תמורה: **אלא לזכרי כהונה.** כדין חטאת. קא סלקא דעתך דבמפריש בהמה מעוברת עסקינן דאי במפריש ריקנית ונתעברה דכולי עלמא כא] הואיל ומכח אימיה הוא דקדיש חולין הוא דוולדי קדשים בהווייתן הן קדושים כשהן נולדין ולא במעי אמן: **מאי לאו תנאי היא.** דלתנא קמא קדושה חלה על כב] האברין פ) מכח עצמן כשהיא מעוברת בשעת הקדש קדיש לאלתר דלא כוולדי קדשים הוא ולתנא בתרא אין קדושה חלה עליו אלא מכח אמו וכשאר ולדי קדשים הוא דבהווייתן הוא דקדישי. ולהכי נקט חי רבותא קא משמע לן דלא אמרי' הואיל וחי הוא הווייתו חשיב ליה ואפילו לתנא בתרא ליקדש מכח אמו כשאר ולדי קדשים קא משמע לן דהואיל ולא כלו חדשיו לאו הווייתו הוא: **לא.** במפריש בהמה מעוברת לא איירי הכא כלל אלא בבהמת קדשים שנתעברה ובהא פליגי תנא קמא צ) כג] סבר ולדות קדשים בהווייתן הן קדושין כשהן נולדין הן קדושין ולא במעי אמן ק): **בהווייתן.** לישנא דקרא נקט דאיתרבו ולדות מיניה דכתיב (דברים יב) רק קדשיך אשר יהיו לך וגו' ואמר מר אשר יהיו לך אלו הוולדות בפרק שני דבכורות (דף יד:): **ואיבעית אימא חד תנא הוא.** הנך תרתי מתנייתא ודכולי עלמא קדושה חלה על העוברין לאלתר כר' יוחנן והך דקתני דלא קדיש עובר במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה דוולדות קדשים בהווייתן הן קדושין והאי דקתני דקדיש ולד לאלתר ולא הוי כשאר ולדי קדשים דעובר לאו ירך אמו כד] כשהקדישה מעוברת: **לא קדושין בתמורה.** שאם הן חולין והמירן בבהמת קדשים אינם נתפסין ואפילו תמורה שחלה על בעלי מומין קבועין אינה חלה עליהן וכל שכן אם הקדישם ממש אינן קדושין: כה] **ואין מקדישין.** אחר לעשותו תמורה אם הן קדושין והמיר בבהמת חולין בהן. ורבי כו] מאיר מפרש היכי משכחת לה דליהוי כז] קדושין מאחר שהן אינן קדושין בשום קדושת הגוף מהיכן יהו הן מקדישין ועושין תמורה והא עד בעלמא נינהו: **אי אתה מוצא.** שיהו הן קדושים ש)דלאיצטריך למיתני לא מקדישין אלא במקדיש בהמה ואח"כ נטרפה זו והאי קדושה היא דקדם הקדשה את מומה: **במקדיש ולד.** במעי אמו דחילה עליה קדושה מיד והולד יצא דרך דופן: ת)[ז] הני איצטריך למימר דאין מקדישין. וסיפא דמילתא מפרש בפרק יש בקרבנות (לקמן דף יז.): א)**כלאים וטומטום ואנדרוגינוס אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים.** שנתעברה ב)מהן בהמת קדשים לאחר הקדשה אלמא קדיש עובר מדקתני במקדיש עובר ויוצא דרך דופן דהאי הוא דלא קדיש כח] לגופיה למעבד תמורה הא לא יצא דרך דופן קדיש בקדושה קמייתא קדושת הגוף ועביד תמורה וליכא לתרולי קדושת דמים דאי קדושת דמים לא הוה עביד תמורה אפילו יצא דרך רחם:

יהיה

הא מני ר' יהודה היא. יש ספרים גרסינן אי ר' יהודה רישא היכי מתוקמא דקתני ולא אברין דחולין בשלמים דקדש דמשמע תמורה הוא דלא עבדי אברין לבהמה דליחול קדושת תמורה על כל גוף הבהמה משום אבר דידיה שהמירו בשלימים הא מיקדש קדישי אברים בתחילת הקדש אם הקדיש אבר אחד פשטה קדושה בכולה דהא תנא דמתני' האי סברא אית ליה מדקמהדר ליה והלא במוקדשין האומר רגלה של זו עולה כולה עולה מכלל דמודה תנא קמא בתחילת הקדש דפשטה בכולה ור' שמעון הוא דהוי בר זוגיה דרבי יוסי לקמן בברייתא ואמר בתחילת הקדש כולה עולה ואשמועינן בתמורה דלא אי משום דדריש בהמה בבהמה אי משום דמקיש תמורה למעשר בסיפא דפירקין מה מעשר קרבן יחיד כו' ומההיא היקשא גופא יליף מה מעשר אינו נוהג באברים אף תמורה אינה נוהגת באיברים והכי אמרינן בפרק בהמה המקשה (חולין דף סט:) דאי רבי יהודה האמר לקמן בברייתא דלא פשטה קדושה בכולה הכא במאי עסקינן דדייקינן הא שלא ע"י תמורה קדשה כל הבהמה ע"י אבר אחד כגון שהקדיש אבר שהנשמה תלויה בו דאמרי' לקמן מודה ר' יהודה בדבר שיעשה אותה טרפה כגון אם הקדיש אחת מרגליה מן הארכובה ולמעלה הרי כולה עולה ובתמורה פ) לא כט] דדרשי' בהמה בבהמה ע"כ לשון רש"י ונראה דאין צריך לגרוס כל זה דמשמע דפריך מטעם דמהדר ליה ר' יוסי והלא במוקדשין פ) כולה מכלל דמודה ת"ק נה ובפ' בהמה המקשה (גו"ש) יש לשון אחר דרבי יוסי אדנפשיה קמהדר אבל תנא קמא פליג עליה ג] אפילו בתחילת הקדש ואם כן איכא למימר דרבי יהודה היא: **הכי** קאמר מקדישין איברין וממירין. כך גירסת רש"י ור"ל אם פשטה קדושה בכל הבהמה ע"י קדושת א)הבהמה ממירין בכל הבהמה אבל אמר אבר זה של חולין תהא תמורה לא אמר כלום ונראה דמשום הכי דחיק רש"י לגרוס וממירין משום דפריך עלה בסמוך אברים מי קדישי לא) דאי לא גרס וממירין היכא אשכחנא דאמר אברין קדשי אלא מדקאמר אברין ממירין ועל כרחין היינו כשהקדיש האבר ופשטה קדושה בכל הבהמה ולא נהירא לגרוס וממירין חדא דליתא ברוב הספרים ועוד דבמתניתין גבי חמור בתחילת הקדש מבתמורה תני דאי גרס וממירין אין זה חומר בתחילת הקדש מבתמורה ולכן נראה דלא גרס ליה והא דפריך עלה בסמוך אברים מי קדשי משום דקתני מקדישין עוברין ואברים ובודאי אבר לחודיה לא הקדישו אי לא דפשטה קדושה בכל הבהמה: **השוחט** את החטאת. כגון שעירה דאילו כשבה אי אפשר לילד תוך שנתה כדאיתא בבכורות (דף יט:): **ומצא** בה בן ארבע חי. דאילו בן ה' בבהמה דקה אינה ניתרת ב)לרבנן בשחיטת אמו פרק בהמה המקשה (חולין דף עד.):

עין משפט נר מצוה

צג א ב מיי' פ"ד מהל' תמורה הל"ג:

צד ג ד מיי' פ"ה שם הלכה י"ז:

צה ה מיי' שם פ"ד הלכה ט ופ"ט מהלכות מעשה הקרבנות הלכה מ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אין ממירין בהן ואי בולדי:

מוסף רש"י

בהווייתן הן קדושים. [illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

רבינו גרשום

תני הכי מקדשין אברין וממירין: ועוברין שקדשו במעי אמן. [illegible]

[illegible] אבל טומטום [וכלאים ואנדרוגינוס אי אתה מוצא כו']. כלומר הני תרי טרפה ויוצא דופן מציה מוקמת לה [illegible]

א) נ"ל ובתחלה דהקדישה ולבסוף נתעברה דלא קדיש ולד דלא קדיש אלא אם לחודיה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones